

voluptatem ipsis communicare, ita, ut in ecstasi præ nimi-
â libidine à Dæmonc excitatâ quasi raptæ magis delecten-
tur hisce congressibus, quâm verorum hominum: unde
etiam fit, quod deinde vix Diabolica fraude abduci
queant. Quicquid autem ab istis generatur & in lucem
protrahitur concubitibus, vel aliunde abreptum & sup-
posititum, vel ex aere fictum existimandum est. Tantum
de Generatione.

§. 11. Opposita huic est Creatio: sicuti enim gen-
ratio fit ex aliquo præexistente Ente: ita creatio fit ex non
Ente, intellige, Negativo. Cum igitur in generatione
Dæmonum haec tenus fuimus laboriosi, de creatione eti-
am pauca crunt ventilanda. Sit ergo

Q. II.

AN DÆMONES POSSINT CREARE?

ut controversia recte instituatur, notandum erit,
non controverti hic de Elevatione potentiae seu commu-
nicata virtute Dæmonum, an scilicet Dæmon adeò pos-
sit perfectionari (liceat cum Barbaris barbarè loqui) ut cre-
at, quâ de re videantur Autores. Sicuti etiam in cap. 3.
sub principio prolixius hâc de re dubitavimus & disce-
ptavimus; sed an Diabolus naturali virtute & vi possit ex
Ente negativo Ens producere? Negamus. Ratio nostra
est, quia ejusmodi creatio circa omne creabile (quam hic
intelligendam volumus) requirit infinitam virtutem,
quæ cum Dæmonibus non competit, ut cap. 1. satis
jam fuit elucidatum, neque actio creativa illis attribui po-
terit. Vid. latius differentem Svarez. disp. XX. sect. 2. & 3.

§. 12. Et sic patescit, quid dicendum sit ad Serpen-
tium, ranarum, aliorumque animalculorum productio-

ncno